

[Jefsen Christensen.]

urimelig lave Kreaturpriser her i Landet gennem Lovgivningen, idet denne har bevirket, at Priserne paa gode Slagtekreaturer er steget fra en Værdi paa knap en Trediedel af Priserne i 1909—14 til nu at ligge paa Halvdelen af disse Priser. Man skulde synes, at efter dette maatte alt tale for, at Landbrugets Minister satte noget ind paa at gaa videre ad de Veje, der har vist sig egnede til at hæve en urimelig lav Pris paa et Landbrugsprodukt, for det kan dog ikke være den højtærede Landbrugsministers Mening, at Landbrugserhvervet skal holdes nede paa Halvdelen af sine Indtjeningsmuligheder fra Tiden før Krigen, medens alle andre Priser og Lønninger her i Landet ligger langt over Datidens. Men er dette ikke den højtærede Landbrugsministers Mening — og det kan det ikke være i Henhold til hans Forelæggelsestale i Folketinget —, kan der heller ikke være Tvivl om, at han vil gaa med til betydelige Ændringer i det foreliggende Lovforslag, naar vi faar det til Behandling i et Udvalg, eftersom Forslaget, som det foreligger, i sit Indhold ganske afviger fra det i Titelen angivne Formaal. Af den forventede Indtægt paa 10,5 Mill. Kr. undrages der nemlig det prishævende Formaal 7 Mill. Kr., som skal anvendes til ganske andre Formaal.

Loven af i Fjor tog bl. a. Sigte paa at komme de Egne, hvis Jordbund og Dyrkningsmuligheder bedst egner sig til Kødproduktion, altsaa en Produktion, hvis Rentabilitet skulde kunne hvile i sig selv, noget til Hjælp grundet paa de stærkt forringede Afsætningsmuligheder udadtil. Paa dette Omraade har Loven haft en udmærket Virkning, en Virkning, som de Landbrugere, der naturligt er henvist til at bruge den største Part af deres Jord paa denne særlige Maade, har følt sig stærkt opmuntrede ved. Jeg tænker herved paa den Støtte af 10 Øre pr. Kilogram til Afsætning af Stude, som den hidtil gældende Lov har indeholdt. Denne Bestemmelse har virket efter sin Hensigt; den er ikke alene kommet de større Landbrug i Vest- og Nordjylland og ikke mindst betydende Omraader i Sønderjylland til gode, men Prishævningen har udøvet sine Virkninger over hele Linien, fra Fødestude ned til Smaastude og Kalve i de ganske smaa Landbrug.

Om dette Forhold siger den højtærede Landbrugsminister i sin Forelæggelsestale i Folketinget:

„I den gældende Lov findes der en Bestemmelse om Støtte til Studeproduktionen her i Landet. Det er ikke nogen

omfattende Produktion, det er ikke saa forfærdelig mange Landmænd, der er indstillet paa den, og det er heller ikke sikkert, at en saadan Produktion har Fremtidsmuligheder, det kan ingen vide. Men det har i visse Dele af Landet, for visse Landbrugere, gennem mange Aar været, man kan næsten sige noget af en Livsbetingelse at opdrætte og fede Stude til Eksport. Da denne Produktion har været udsat for de allerstørste Vanskeligheder — hvad der er en naturlig Følge af Kød-eksportens Vanskeligheder i det hele taget —, saa blev man ved den sidste Lovs Gennemførelse enig om, at der i dens Gyldighedsperiode skulde gives Mulighed for et Tilskud til Studeproduktionen. Der gennemførtes da et Tilskud af 10 Øre pr. kg for Stude, som kom frem til Eksport paa en Vægt af mindst 450 kg.

Denne Tilskudsordning har vist sig at være af god Virkning i de paagældende Egne, og jeg tror ogsaa nok, jeg tør sige, at den har vakt stor Tilfredshed hos de paagældende Landmænd. Men man maa naturligvis paa den anden Side indrømme, at et saadant Tilskud i høj Grad modvirker Ønsket om en Formindskelse af Kødproduktionen her i Landet, og da Priserne jo er steget ikke saa helt lidt, siden den sidste Lov blev gennemført, og da Eksporten af Kreaturer er betydeligt større nu end dengang, saa var det rimeligt, om man tog Hensyn hertil og søgte at komme bort fra en saadan Tilskudsordning.

Jeg har dog ikke ment, det vilde være rimeligt helt at gaa bort fra den paa det nuværende Tidspunkt, og jeg foreslaar derfor her, at man nedsætter Tilskuddet fra 10 til 6 Øre, og at man forhøjer Vægtgrænsen fra 450 til 500 kg. Det vil sikkert betyde, at der ikke tilnærmelsesvis anvendes et saa stort Beløb som hidtil; jeg regner med, at Beløbet vil gaa helt ned til en Trediedel, maaske ogsaa lidt under. Den lave Vægtgrænse, vi har haft i den Tid, der er gaaet, har nemlig betydet, at det Studeantal, som findes her, og som kan ventes at ville komme frem i det kommende Aar, er mindre end i Fjor, og alene af den Grund vil der anvendes færre Penge end i Aar; naar man saa nedsætter Tilskuddet, regner man med, at Beløbet vil gaa meget betydeligt ned.“

Der gør sig her et lignende Forhold gældende som det, der kom til Orde i den højtærede Landbrugsministers Omtale af den gældende Lovs heldige Virkninger i